

er det saare langt fra uvæsentligt, hvorledes Spørgsmaalet om Lykønsknings-telegrammer behandles. Jeg tror i det hele, at de Folk, der rejser Modstand mod Lovforslaget, er for ængstelige paa Kioskernes Vegne. Det er nemlig en given Sag, at man fra Telegrafvæsenets Side alle Vegne, hvor det med Fordeel kan lade sig gøre, vil arrangere sig med Kioskerne og træffe Aftaler med dem, saaledes at de kan blive Indleveringskontorer for Telegrammer. De bliver efter min Mening slet ikke overflødige, men det rigtige Forhold kommer til Stede derigen- nem, at Telegrammerne bliver virkelige Telegrammer, og at man ikke, om jeg saa maa sige, gaar Staten i Næringen og lader den beholde den Del af Arbejdet, som er mindst indtægtgivende og giver størst Ud- gift, og fra privat Side tager den Del, som giver den store Indtægt og den mindste Udgift.

Jeg er ogsaa enig med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds i, at det vist er en Fejl, at Staten ikke allerede for længere Tid siden har grebet ind overfor dette Forhold. Naar vi ønsker at gribe ind nu, hænger det bl. a. sammen med, at Over- enskomsten med Kioskerne udløber til Sommer; saa er det netop det naturlige og passende Tidspunkt at gribe ind og søge at faa Forholdene ordnet, ikke blot for Københavns Vedkommende, men for hele Landet. Det er en Selvfølge, at man fra Telegrafvæsenets Side ved Ordningen af dette Forhold vil stille sig saa hensyn- tagende som muligt overfor alle de erhvervs- mæssige Interesser. Jeg vil i denne For- bindelse sige overfor de Kunstforlag og de handlende, som har protesteret mod Lov- forslaget ud fra den Betragtning, at de ligger med store Lagre af Blanketter af forskellig Art, og som meget ønsker, om ikke en fuldstændig Standsning af Lov- forslaget, saa dog i alle Tilfælde, at Tids- punktet for Lovens Ikrafttræden udsættes, for at disse Lagre dog i nogen Maade kan blive realiseret, at jeg selvfølgelig er villig til at forhandle om en eventuel Udsættelse af Lovens Ikrafttræden; men jeg vil dog henstille, at man ikke gaar med dertil. Derimod mener jeg, at Telegrafvæsenet kan stille sig saa imødekommende, som det paa nogen Maade er forsvarligt, med Hensyn til Overtagelsen af de eventuelle Lagre, der maatte være til Stede dels hos Kunstforlag, dels hos de handlende, og i det hele taget optræde saa hensynsfuldt, som det paa nogen Maade er muligt over- for de Folk, som nu en Gang har skaffet

sig deres Erhverv paa dette Omraade. Og det er Telegrafvæsenets Hensigt at gøre dette, hvis Lovforslaget bliver vedtaget.

Nu kommer Lovforslaget jo til Be- handling i et Udvalg, og der bliver saa Lejlighed til at drøfte det i Enkeltheder. Jeg skal derfor nøjes med disse Bemærk- ninger, idet jeg i øvrigt takker for vel- villig Modtagelse.

Ellinger: Jeg vil først tillade mig at bemærke, at det første Punktum i § 1 ikke omtaler Forholdet, som det i Virkeligheden er. Der staar nemlig: „Staten har paa dansk Land- og Søterritorium Eneret paa at anlægge og drive Telegrafer og Telefoner samt befordre Telegrammer.“ Det er jo dog saaledes, at hvis jeg vil anlægge en Hustelefon i mit Hus, saa er det ikke Staten, der skal anlægge den og drive den. En Hus- telefon er jo dog ogsaa en Telefon, og efter Bestemmelsen har Staten Eneret paa at anlægge Telefoner. Den højtærede Minister vil maaske sige, at det stod der ogsaa i den gamle Lov, men det er ikke noget Argument.

Betegnelsen „Telegram“ maa kun be- nyttes om de af Statens Telegrafvæsen be- fordrede Meddelelser. Men nu f. Eks. Ordet „Ritzau-Telegrammer“. Skal det ogsaa være et uartigt Ord, som fremtidig ikke maa bruges? Eller „Reuter-Telegrammer“? Det er jo nemlig ikke alle saadanne Meddelel- ser, der er besørget gennem Telegrafvæse- net; der udsendes en Række Meddelelser, som hedder „Ritzau-Telegrammer“, men som ikke egentlig er kommet til Veje som Te- legrammer. Det forbydes jo ikke i Lov- forslaget, at der er noget, der hedder „Tele- gram-bureauer“, og de Meddelelser, som et Telegrambureau udsender, maatte dette Bureau da have Lov til at kalde Telegram- bureau-Meddelelser; men det er forbudt, for det er et Ord, der er sammensat med Ordet „Telegram“, og saadant skal være forbudt efter denne Lov. Hvorledes vil den højtærede Minister egentlig klare dette?

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem (Ellinger) rettede til mig, kan jeg svare, at det i Virkeligheden ogsaa er for- budt i Henhold til den nuværende Lov, men at man fra Telegrafvæsenets Side aldrig har tænkt sig og heller ikke med dette Lovforslag tænker sig at gribe ind overfor Bladene i Anledning af deres Over- skrifter, hvor der tales om „Telegrammer“, selv om de muligvis har modtaget Medde- lelserne pr. Telefon. Det er Forhold, man